

trudov. Domovino svojo in narod slovenski je rajni ljubil ko desno svoje oko in skerb pri vsaki priložnosti za njega omiko. Večkrat so doprinašale „Novice“ *) dopise in „Bčela“ in „Priatelj“ članke pod raznimi čerkami, v katerih je ali popisoval narodne običaje ali pa se junaško poganjal za pravice narodovnosti slovenske. Lahka mu zemljica bodi!

Iz okolice celjske. * Iz dunajskega zbora prišli milostljivi knez in škof Slomšek pridejo 21. tega mesca v Celje, bojo 22. v Celji imeli opravila; zvečer pridejo v Šen-Pavl, 23. v Trebovlje, 24. v Reko, 25. v Šent-Juri pod Tabrom, 26. na Vranksko, 27. v Gomilisko, 28. v Brašlovce, kjer bojo drugi dan sv. Petra birmo delili. Dan prihoda povsod je popoldne proti večeru, kjer je škunja v šoli, drugi dan sv. birma. 30. dan bo birma na Paki za to faro in Šent-Andreji.

Iz Sodrašce na Dolenskem 16. junija. J. D. — Pred nekimi leti so blizo Turjaka začeli železno rudo kopati. Ker pa je delo to težavno in tudi potrebuje dosti denarja, da se cilj in konec doseže, so opustili kopanje in je čakalo do sedaj. Predlanskim kupi premožni grof L. grajšino Cušperg (Zobelsberg), začne kopati v tej okolici in najde v več krajih železno rudo. Dalje iskaje dobijo verh Turjaka in v vsi okolici njegovi (še celó hiše verh Turjaka so na rudniku zidane) obilo obilo rude. — Tudi v velikih Laščah je dosedaj v trojih krajih obila najdba. In naprej od Lašč po nekterih hribih noter do vasi Žigmaric pri Sodrašci je povsod obilo rude, — pa koliko je zna še biti v naših krajih, bo prihodnost kazala. Da ob kratkem rečem: od Žigmaric do Škocjana 5 dobrih ur hodá in še dalje, je neizmeren zaklad rude. Imenovani grof je dal kake pol ure od Rašice proti sv. Antonu na Rebri velikan-ske poslopja in fužino zidati, ktera bo ena največjih v našem cesarstvu, in kakor se sliši bo kmali železo teklo, ker je že več tisuč centov rude nakopane. Tudi prvo najdbo v Turjaku je kupil, kakor se sliši, za 1900 fl., da je sedaj vse lastina tega blagega gospoda. — Pretekli teden so pol ure nad Sodraščo v Smrekavcu tudi rudo najdlji, pa ne železno, ampak belo in svitlo. Ker je pa še le v preiskavi pri c. k. rudnarstvu v Ljubljani, ne morem za gotovo povedati, ktere baže da bo. Eni terdijo, da je svinec, drugi da tudi brez srebra ni; da je žveplo vmes, je gotovo. Bomo kmali zvedili, kako in kaj, in „Novicam“ na znanje dali.

Iz Verhnike 17. junija. J. T. Na Verhniki kakor v vsi okolici se sedaj vidijo nove kantonske table z imeni krajev. Ker zraven nemškega imena ima tudi povsod slovensko ime napisano biti, je tudi tukaj tako, in prav je, da popotnik tako lahko zvé imena krajev, skozi ktere potuje. Al neka pomota se je v napisih pri nas vrinila, ktero je treba omeniti, da se, če pred ne, saj pri novih napisih popravi. Pisavec teh tabel je pisal vse — nemško in slovensko — z nemškimi pismenkami, ker čuda! ni vedil, da slovensko se piše z latinskimi pismenkami, in da z nemško pisavo se moti Nemec, ako želi vediti, kako se ta ali uni kraj v domačem jeziku imenuje. Tako, na priliko, je Verhnika pisana z nemškimi čerkami Verhnik, kar se v nemščini Fernika namesti Verhnika bere. Kako lahko se nam kazé potem imena krajev itd., da jih včasih ni več spoznati, in da se unemajo čez leta jezikoslovne pravde o imenih domačih.

Novičar iz raznih krajev.

V torek je bil konec škofjega zbora na Dunaji. Po slovesni sv. maši se je podalo vseh 60 škofov še enkrat v zbornico, kjer so se narpoprej brali iz zapisnikov izpisani zborni sklepi; to je terpelo dobro uro; potem so se v latin-

skih govorih poslovili. Opoldne so bili vsi k obedu povabljeni h kardinalu, papeževemu poročniku. Drugi dan opoldne ob eni so se poslovili od presv. cesarja; naj stareji kardinal knez Schwarzenberg je v imenu vseh ogovoril Njih veličanstvo cesarja, kateri so veselje razodeli nad srečno dognanim zborom in obljubili, vse jim razodete želje resno prevdariti in, kolikor bo le mogoče, tudi doveršiti. O sklepih škofjega zbora še ni nič znanega, ker obljubo, nikomur nič razodeti, so zvesto spolnili. — C. k. polkovnik Müller se je po ukazu cesarjevem podal 14. dan t. m. v dunajsko Novomesto in okolico njegovo, ktero je unidan toča pobila, in je poškodovanim po mnozih soseskah podaril 14.500 gold.; — na Česko pa, kjer je tudi toča silno razsajala, se je podal general-adjutant cesarjev baron Kellner, da bi tudi ondašnjim nesrečnim milošinj podaril. — Žitna cena je po mestnih izkazih prvi teden tega mesca skor povsod po našem cesarstvu enmalo poskočila — zakaj? ne vémo. — Na Francozkem so bili te dni vsi časniki polni popisov, s kakošnimi slovesnostmi so praznovali kerst mladega cesarjeviča; vse druge novice so se skrile pred to. Pa tudi na Angležkem so imeli pretekli teden le eno novico, ktero so obdelovali od zora do mraka. Bil je namreč neki dohtar zdravilstva, William Palmer po imenu, od porotne sodbe v Londonu obsojen, da je svojega prijatla Johna Kooka zavaljal s nekima strupom, ki se „strychnin“ imenuje. Ker je on do zadnjega terdil, da je nedolžen, in ker so se za-nj celó nekteri zdravniki potegovali, da ni mogoče, za gotovo spričati, da je res tega hudodelstva kriv, in ker so nekteri od ministerstva terjali, naj se še enkrat natanjčna preiskava ponovi in zatega voljo izveršba sodbe odloži, je bilo vse radovedno, kaj se bo zgodilo; — al sodba je bila sklenjena, in ker res ni dvomiti, da se je Palmer ukrivičil hudodelstva zavdaje, se je stekla 14. dan t. m. sodba nad njim, — obešen je bil v Staffordu zjutraj ob osmih; čez 30.000 radovednih ljudi je privrelo vidit, kako se bo obnašal zadnje trenutke svojega življenja; — nastopil je z merzlo kervijo morišče in do zadnjega terdil, da je nedolžen. — Časniki sardinski so zlo pobiti od tistega časa, ko je minister Clarendon sardinski vladi vediti dal, da angleška vlada se ne bo vtikovala v laške zadeve; „da nimamo dosti od Angležev pričakovati, smo že pred vedili, — da bojo pa tako hitro laške zadeve pod klop vergli, tega — pravijo — se nismo nadjali“. — Turki v Skutari gerdo razsajajo; sliši se celó — kar pa ni še gotovo — da so angleškega konsula ondi umorili in latinsko cerkev razdjali. — V Arabii so se Turki hudo spuntali zoper sultana, ter pravijo, da ni več samostojen vladar in da pleše le kakor mu giaturi (kristijani) godejo, ki so ga prisilili, da je v tistem nesrečnem Hatti-Humay-unu pravo vero — Islama — zatajil. Kolikšne homatije bojo še na Turškem, preden bo „Islam“ zadnja ura bila! — Škof djakovarski Strosmajer je, kakor „Volksfr.“ piše, to leto za mnogotere milostne naprave 116.000 gold. določil.

Milodari za Blejčane. Duhovni gospodje z svojimi farani v Braslovčah na Štajarskem 10 fl. — Gosp. Jak. Sajovec, kaplan v Bersecu na Istrijskem, 1 fl. — Gosp. Janez Novak, korar v Ljubljani, 5 fl. — Gosp. Blaznik Jakob, zgodnik v Hrenovcah, 1 fl. 20 kr.

Stan kursa na Dunaji 19. junija 1856.				
Obligacije	5 %	83	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl. 67 fl.
	4 1/2 %	73 1/2	"	Windisgrac. " " 20 " 23 1/4 "
	4 %	65	"	Waldstein. " " 20 " 23 1/4 "
	3 %	50	"	Keglevičeve " " 10 " 10 1/2 "
dolga	2 1/2 %	41	"	Cesarski cekini. 4 fl. 46
			"	Napoleondor (20 frankov) 8 fl. 4
Oblig. 5 % od leta 1851		89	"	Suverendor 13 fl. 50
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %		75 1/4	"	Ruski imperial 8 fl. 13
Zajem od leta 1834		237	"	Pruski Fridrihsdor . . . 8 fl. 20
" " 1839		119 1/2	"	Angleški suverendor . . 10 fl. 3
" z loterijo od leta 1854		107 3/4	"	
" narodni od leta 1854		84 3/8	"	Nadavk (agio) srebra:
				na 100 fl. 3 3/4 fl.

*) Globoko v serce nam je segla prežalostna novica, da smo spet zgubili enega naj iskrenjših, delavnih domorodcev, in lahko si mislimo veliko tugo bratovo nad zgubo toliko dragega mu serca. Al — Božja volja bodi naj češćena! Vred.